

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อม ความวิตกกังวล และการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 726 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ปฏิบัติงาน ในหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 เขต ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางสำเร็จของ Yamane (อุทุมพร จามรมาน, 2532) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ $\pm 5\%$ ได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 260 คน

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ออกเป็น 3 เขต ประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้

เขต 5 ประกอบด้วยจังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์ บุรีรัมย์ มหาสารคาม

เขต 6 ประกอบด้วยจังหวัด ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย สกลนคร

กาฬสินธุ์ หนองบัวลำภู

เขต 7 ประกอบด้วยจังหวัด อุบลราชธานี นครพนม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด
สโสร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ

ผู้วิจัยทำการสุ่มจังหวัดจากแต่ละเขตมาร้อยละ 50 ของทั้งหมดโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง
แบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ได้จังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้

เขต 5 ได้แก่จังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ มหาสารคาม

เขต 6 ได้แก่จังหวัด ขอนแก่น กาฬสินธุ์ สกลนคร เลือ

เขต 7 ได้แก่จังหวัด อุบลราชธานี นครพนม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสุ่มอำเภอในแต่ละจังหวัด มาร้อยละ 50 ได้อำเภอที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	อำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ชัยภูมิ	เมือง เกษตรสมบูรณ์ คอนสาร จตุรัส บ้านแท่น หนองบัวแดง หนองบัวระเหว
มหาสารคาม	เมือง บรบือ กันทรวิชัย เข็ญฮี นโกสมพิสัย พัทธภูมิพิสัย วาปีปทุม
นครราชสีมา	เมือง โนนไทย ขามสะแกแสง ด่านขุนทด ปากช่องนานา ครบุรี ปักธงชัย พิมาย ประทาย บัวใหญ่ บ้านเหลื่อม
ขอนแก่น	กระนวน เฝ้าสวนกวาง ชนบท ชุมแพ แวงน้อย น้ำพอง บ้านไผ่ พล ภูผาม่าน หนองเรือ
กาฬสินธุ์	เมือง กุฉินารายณ์ หนองกุงศรี ทิวชัย กมลาไสย สหัสขันธ์ เขาวง ร่องคำ ขางตลาด

ตารางที่ 3.1 แสดงอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
สกลนคร	กุศบาก คำตาก้า เมือง พรรณานิคม พังโคน วาริชภูมิ อากาศอำนวย สว่างดินแดน
เลย	เชียงคาน เมือง ท่าลี่ ภูกระดึง วังสะพุง
อุบลราชธานี	เขื่องใน เดชอุดม พนา พิบูลมังสาหาร โขงเจียม กุดข้าวปุ้น หัวตะพาน เมือง เขมราฐ น้ำยืน
นครพนม	เมือง ท่าอุเทน เรณูนคร นาแก บ้านแพง
มุกดาหาร	คำชะอี เมือง ดงหลวง ดอนตาล
ร้อยเอ็ด	เกษตรวิสัย โพนทอง พนมไพร เมือง โพนทราย จตุรพักตพิมาน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติงานการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ จากทุกอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง หน่วยงานละ 2-3 คน โดยวิธีการสุ่มตามโควตา (Quota Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลสภาพของกลุ่มตัวอย่าง
- ชุดที่ 2 แบบวัดความพร้อม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ฉบับคือ แบบวัดความรู้เรื่องโรคเอดส์
แบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ แบบวัดความรู้เรื่องการให้คำปรึกษา และแบบวัด
ทัศนคติต่อการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์
- ชุดที่ 3 แบบวัดความวิตกกังวล
- ชุดที่ 4 แบบวัดการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์

ชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เนื้อหาประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สถานที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ ลักษณะห้องให้คำปรึกษา ลักษณะงานให้คำปรึกษา จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบวัดความพร้อม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบวัดความรู้เรื่องโรคเอดส์ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความเกี่ยวกับความหมาย คุณสมบัติของไวรัสเอช ไอ วี การติดต่อ การตรวจหาเชื้อไวรัสเอช ไอ วี อาการ การป้องกัน และการรักษา จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบ ถูก ผิด (True-False Test) ถ้าตอบถูกให้คะแนนเท่ากับ 1 ถ้าตอบผิดให้คะแนนเท่ากับ 0 รวม 15 คะแนน แล้วนำมาจัดระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ออกเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

คะแนนระหว่าง 11-15 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ระดับสูง

คะแนนระหว่าง 6-10 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 0-5 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ระดับต่ำ

ฉบับที่ 2 แบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ของ คุณฉวีวรรณ เรืองรุจิระ (2532) ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกที่มีต่อโรคเอดส์ และต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ และข้อความที่ใช้ในแบบวัดประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายในด้านบวก จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อ 1, 3, 4, 10, 12, และข้อ 14 ข้อความที่มีความหมายในด้านลบ จำนวน 8 ข้อ คือ ข้อ 2, 5, 6, 7, 8, 9, 11, และข้อ 15 ในแต่ละข้อผู้ตอบต้องเลือกเพียงคำตอบเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบ

ไม่แน่ใจ หมายถึง เมื่อผู้ตอบตัดสินใจไม่ได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย

การให้คะแนนแบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

คะแนนรวมจากแบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์มีค่าตั้งแต่ 15-75 คะแนน และกำหนด

เกณฑ์การประเมินระดับทัศนคติต่อโรคเอดส์ โดยจัดกลุ่มคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ทัศนคติระดับดี	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 54-75
ทัศนคติระดับปานกลาง	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 38-53
ทัศนคติระดับไม่ดี	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 15-37

ฉบับที่ 3 แบบวัดความรู้เรื่องการให้คำปรึกษา เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษา ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความหมาย วัดอุปสงค์ กระบวนการ ขั้นตอน ทักษะ ลักษณะของการให้คำปรึกษา ระยะเวลา คุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาและประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษา จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบ ถูก ผิด (True-False Test) และมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ถ้าตอบถูกให้คะแนนเท่ากับ 1 ถ้าตอบผิดให้คะแนนเท่ากับ 0 รวม 15 คะแนน แล้วนำมาจัดระดับความรู้

เรื่องการให้คำปรึกษาออกเป็น 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนดังนี้

คะแนนระหว่าง 11-15 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เรื่องการให้คำปรึกษาระดับสูง

คะแนนระหว่าง 6-10 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เรื่องการให้คำปรึกษาระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 0-5 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เรื่องการให้คำปรึกษาระดับต่ำ

ฉบับที่ 4 แบบวัดทัศนคติต่อการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษา ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดความรู้สึก ต่อกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ประกอบด้วยขั้นตอน ทักษะ รวมทั้งลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา และประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ จำนวน 15 ข้อ โดยมีทั้งข้อความที่มีความหมายในด้านบวกและข้อความที่มีความหมายในด้านลบ ข้อความที่มีความหมายในด้านลบ คือ ข้อ 1, 3, 4, 5, 8, 11, 12, 13 และข้อ 14 นอกจากนั้นเป็นข้อความที่มีความหมายในด้านบวก แต่ละข้อมีลักษณะของคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบ

ไม่แน่ใจ หมายถึง เมื่อผู้ตอบตัดสินใจไม่ได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย

การให้คะแนนแบบวัดทัศนคติต่อการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

คะแนนรวมจากแบบวัดทัศนคติต่อการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์มีค่าตั้งแต่ 15-75 คะแนน และกำหนดเกณฑ์การประเมินระดับทัศนคติต่อโรคเอดส์โดยจัดกลุ่มคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ทัศนคติระดับดี	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 54-75
ทัศนคติระดับปานกลาง	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 38-53
ทัศนคติระดับไม่ดี	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 15-37

ชุดที่ 3 แบบวัดความวิตกกังวล เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดความวิตกกังวลของ Spielberg (1983) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดยนิธยา ศุภักดี และคณะ แบบวัดความวิตกกังวลนี้ชื่อว่า The State-trait Anxiety Inventory เป็นแบบวัดระดับความวิตกกังวลแฝงในสถานการณ์ (STAT Form X-II) มีจำนวน 20 ข้อ ข้อความที่ใช้ในแบบวัดประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายในด้านบวกและลบ ข้อความในด้านบวกมีจำนวน 7 ข้อ คือ ข้อ 1, 6, 7, 10, 13, 16 และข้อ 19 ส่วนที่เหลือจำนวน 13 ข้อ เป็นข้อความด้านลบ ซึ่งในแต่ละข้อผู้ตอบต้องเลือกเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 อันดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงมากที่สุด
ค่อนข้างมาก	หมายถึง	เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงส่วนใหญ่
มีบ้าง	หมายถึง	เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงเล็กน้อย

ไม่มีเลข หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรูสึกที่เป็นจริงเลย
ในการให้คะแนนแบบวัดความวิตกกังวล เนื่องจากมีทั้งข้อความทางบวกและทาง
ลบ การให้คะแนนจึงขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อความดังนี้

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	คะแนน
มากที่สุด	ไม่มีเลข	4
ค่อนข้างมาก	มีบ้าง	3
มีบ้าง	ค่อนข้างมาก	2
ไม่มีเลข	มากที่สุด	1

คะแนนความวิตกกังวลได้จากคะแนนรวมจากแบบวัด ซึ่งมีค่าต่ำสุด 20 คะแนน
สูงสุด 80 คะแนน ถ้าคะแนนรวมต่ำกว่า 45 หมายถึง มีความวิตกกังวลระดับเล็กน้อย 45-59
คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวลระดับปานกลาง 60-74 คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวล
ระดับรุนแรง คะแนนรวมมากกว่า 75 คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวลระดับรุนแรงมาก

ชุดที่ 4 แบบวัดการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดของ วัชร ทรัพย์มี (2533) ที่ได้สรุปขั้นตอนการให้บริการจากการ
ทดลองใช้ขั้นตอนของการให้คำปรึกษาและจากแนวคิดของ จีน แบร์ (2537) ในเรื่องของการ
ใช้ทักษะต่างๆ ในกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความเกี่ยว
กับกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน คือขั้นเริ่มให้คำปรึกษา
ขั้นระบุปัญหา ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นวางแผนแก้ปัญหา ขั้นดำเนินการตามแผน ขั้นประเมินผล
ขั้นยุติการให้คำปรึกษา และขั้นติดตามผล รวมทั้งทักษะต่าง ๆ ที่นำเข้ามาใช้ในกระบวนการให้คำ
ปรึกษา โดยทั้งข้อความที่มีความหมายในด้านบวกและข้อความที่มีความหมายในด้านลบ จำนวน
20 ข้อ ข้อความที่มีความหมายในด้านลบ คือ ข้อ 4, 9 และข้อ 14 นอกจากนั้นเป็นข้อความที่มี
ความหมายในด้านบวก แต่ละข้อมีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับดังนี้

สม่ำเสมอ	หมายถึง	เมื่อผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำ
บ่อยครั้ง	หมายถึง	เมื่อผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่

บางครั้ง หมายถึง เมื่อผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง
 นาน ๆ ครั้ง หมายถึง เมื่อผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติกิจกรรมนั้นนาน ๆ ครั้ง
 ไม่ได้ปฏิบัติ หมายถึง เมื่อผู้ให้คำปรึกษาไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้นเลย
 แบบสอบถามนี้มีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	คะแนน
สม่ำเสมอ	ไม่ได้ปฏิบัติ	5
บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	4
บางครั้ง	บางครั้ง	3
นาน ๆ ครั้ง	บ่อยครั้ง	2
ไม่ได้ปฏิบัติ	สม่ำเสมอ	1

ระดับการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ พิจารณาจากผลรวม
 ของคะแนนการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ทั้ง 20 ข้อ และแปลผลคะแนน
 โดยถือตามเกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2538)

คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ยรวม	การแปลผล
91-100	4.50-5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
71-90	3.50-4.49	อยู่ในระดับมาก
51-70	2.50-3.49	อยู่ในระดับปานกลาง
31-50	1.50-2.49	อยู่ในระดับน้อย
20-30	1.00-1.49	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 คุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

โดยผู้วิจัยนำแบบวัดที่สร้างเรียบร้อยแล้วทั้งในส่วนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และส่วน

ที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากผู้ที่ยังสร้างไว้แล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบหลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมความชัดเจนของเนื้อหาและความเหมาะสม ทางด้านภาษา และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจอีกครั้ง แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ดังในภาคผนวก ก) ตรวจสอบด้านเนื้อหาความถูกต้องของแบบวัด ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์การพิจารณาคะแนน และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบวัดมาปรับปรุงตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วจึงนำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปหาความเที่ยง (Reliability) ต่อไป

3.3.2 การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบวัดที่ปรับปรุงแล้วทุกชุดไปทดลองใช้ กับผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงาน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดโดย แบบวัดความรู้เรื่องโรคเอดส์และความรู้เรื่องการให้คำปรึกษา วิเคราะห์โดยวิธี KR-20 (Kuder Richardson, สูตรที่ 20) เนื่องจากเป็นแบบวัดที่ให้คะแนนประเภทถูกผิด (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2534) ส่วนแบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ ทัศนคติต่อการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดความวิตกกังวลและแบบวัดการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา คอรอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2534) ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

(1) แบบวัดความรู้เรื่องโรคเอดส์ และแบบวัดความรู้เรื่องการให้คำปรึกษา ได้ค่าความเที่ยง .77 และ .71 ตามลำดับ

(2) แบบวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ และแบบวัดทัศนคติต่อการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ ได้ค่าความเที่ยง .75 และ .70 ตามลำดับ

(3) แบบวัดความวิตกกังวล ได้ค่าความเที่ยง .81

(4) แบบวัดการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ ได้ค่าความเที่ยง .93

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.4.1 ขอข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนรายชื่อผู้ให้คำปรึกษาโรคเอดส์ กับเครือข่ายการให้คำปรึกษาโรคเอดส์ เขต 5 เขต 6 และเขต 7 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.4.2 ส่งแบบวัดทางไปรษณีย์ สอดช่องติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ของของผู้วิจัยเพื่อการส่งกลับ พร้อมทั้งแนบหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงนายแพทย์สาธารณสุขและผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขออนุญาตแจกแบบวัดจำนวน 268 ชุด และขอความร่วมมือจากผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ตอบแบบวัด และส่งกลับมายังผู้วิจัยตามเวลาที่กำหนด รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 4-24 กรกฎาคม 2539 ได้แบบวัดกลับคืนมาจำนวน 229 ชุด

3.4.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ของแบบวัดทั้งหมด ได้แบบวัดที่สมบูรณ์จำนวน 221 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.46 ของแบบวัดที่ส่งไปทั้งหมด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for The Social Science/Personal Computer Plus) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

3.5.1 ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และคำนวณร้อยละ

3.5.2 ข้อมูลคะแนนความพร้อม ความวิตกกังวล และการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อม และความวิตกกังวลกับการปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

3.5.4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ คือ ความพร้อม และความวิตกกังวล กับตัวแปรเกณฑ์ คือ การปฏิบัติตามกระบวนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์